Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Fragmente - Cod. St. Peter perg. 135

Donatus, Aelius

[S.l.], [14. Jh.]

Doantus, Aelius: Ars minor

urn:nbn:de:bsz:31-28614

St. Pet. pg. 135 1

Vtõ o lecti lecte lecta Abltõ ab hys lectis.
Legendus legenda legendũ participia
veniencia a uerbo passiuo temporis fu
turi · numeri singularis · figure simplicis · ca
sus nti quod declinabitur sic · Ntõ hic legē
dus hec legenda hoc legendum Gtõ huius le
gendi legende legendi Dtõ huic legendo legen
de legendo Actõ hunc legendũ hanc legendam
hoc legendũ Vtõ o legende legenda legendũ
Abltõ ab hoc legendo ab hac legenda ab hoc le
gendo Et plr Ntõ hij legendi hee legende hec
legenda Gtõ horũ legendorũ harũ legendarũ
horũ legendorũ Dtõ hys legendis Actõ hos
legendos has legendas hec legenda Vtõ o
legendi legende legenda Abltõ ab hys legen
Coniunccio quid est pars oraci dis.
onis annectens ordinansqȝ sentenciā
demonstrans Coniunccioni quot accidunt
Tria Que Potestas figura et ordo · Potes
tas coniunccionũ quot species habet Quinqȝ
Quas Copulatiuas Disiunctiuas Ex
pletiuas Causales et Racionales · Da copu
latiuas ut et etiā · at atqȝ · ac ast Da disiunc
tiuas ut haut ve uel ne · nec · an · neqȝ Da
expletiuas ut quidem equidem saltem vide
licet · quam quamuis · quoqȝ autem porro
licet tamen verumtamen Da causales.

vt si et si eciā si siquidem quando quandoquidē
quinquam quatenus sin seu siue ne ve nam nāq;
ni nisi nisi si enim etenim ne sed interea quā
obrem presertim Item itemque ceterū alioquin
preterea. Da racionales ut ita itaq; enim.
enimuero quia qua propter quoniam quoni
amquidem quippe nempe, ergo ideo igitur sci
licet videlicet propterea id circo. Figure
coniunctionū quot sunt Due. Que Simplex
ut nam. Composita ut namque. Ordo cō
iunctionū in quo est Quia aut prepositiue
coniunctiones sunt ut at ac ast Aut subiūc
tiue ut q; ve ne Aut communes ut ergo ideo

Preposicio quid est Pars ora[ti]
cionis que preposita aliis partibus
in oracione significacionem earū aut complet
aut mutat aut minuit Preposicioni quot
accidūt Unū. Quid. Casus tantū Quot
casus. Duo Qui Accūs et ablatūs Da posi
ciones acti casus. Ad apud ante aduersum
cis citra circū circa contra erga extra inter
intra infra iuxta ob pone per pe[ne] pter se
cundū post trans ultra preter supra circiter
usq; secus penes [illegible] quemadmodo dicimus enī
Ad patrē [illegible] aduersū
inimicos cis renū citra fo[rum] [illegible] [vi]cinos
circa templū contra hostes erga pro[pinquos]

extra terminos · inter naues · intra menia · infra ·
tectū · iuxta macellū · ob auguriū · pone tribunal ·
per parietē · prope feneſtrā · propter diſciplinam ·
ſecūdū fores · poſt tergū · trans ripā · ultra fines ·
preter officiū · ſupra celū · circiter annos · uſq; occe
anū · ſecus vos · penes arbitros · Da prepoſicioēs
ablatiui caſus · A ab abs cū corā clam de e ex ·
pro pre palam ſine abſq; tenus · Quomodo di
cimus enim · a domo ab homine · abs quolibet ·
cū exercitu · coram teſtibus · clam cuſtodibus · de
foro · e iure · ex prefectura · pro clientibus · pretimo
re · palā omnibus · ſine labore · abſq; iniuria ·
tenus pube · quod nos dicimus pubetenus · Da
utriu[illegible] caſus prepoſiciones ut in ſub ſuper et ſub
ter · Quando accuſatiuo caſui ſeruit · Quā
do nos uel quoſlibet ad locū ire iſſe uel ituros
eſſe ſignificamus · Quando ablatiuo caſui
ſeruit · Quando nos uel quoſlibet in loco eſſe
fuiſſe uel futuros eſſe ſignificamus · In accu
ſatiui caſus · ut itur in antiquam ſiluam ·
In ablatiui caſus ut ſtans celſa in puppi ·
Sub accuſatiui caſus ut poteſq; ſub ipſos
nituntur gradibus · Sub ablatiui caſus
ut arma ſub aduerſa poſuit radiancia quer
cu · Super quā vim habet ubi locū magis
ſignificat accuſatiuū quam abla
tiuo · Ubi vero mencionem alicuius

rei facimus ablatiuo tantū ut multa super pria
mo rogitans super hectore multa / hoc est de pri
amo et de hectore. Inquam uim habet etiam tunc
accusatiuo casui seruit cū significat contra ut
in adulterū et in desertorem. Super quam uim
habet. Eandem quā et superiores ad locū et in lo
co significantes. Que ꝓposiciones sūt que a
diccionibus separari non possūt ut di dis re se
an con. Quomodo dicimus enim ut diduco distra
ho recipio secubo amplector congredior. Que sūt
que coniungi non possūt ut apud et penes Que
coniungūtur et separātur. Reliqꝫ pene omnes.
Interieccio quid est pars oracionis significās
mentis affectū voce incognita. Interieccio
ni quod accidūt. Unū. Quid. Significacio tātū
Significacia interieccionū in quo est. Quia a
leticiam mentis significamus ut euax. aut do
lorem ut heu aut ammiracionē ut pape. aut
metū ut at ac ast. aut siqua sūt similia.
Amo uerbum actiuum ī indicatiuo modo
dictū temporis presentis numeri singularis
figure simplicis ꝑsone prime coniugacionis pri
me quod coniugabitur sic Amo amas amat
Et plr amamus amatis amant Preterito imper
fecto amabam amabas amabat Et plurali
ter amabamus amabatis amabāt. Pre
terito perfecto amaui amauisti amauit.